ABONNEMENTS
Indochine | Union postale
Un an.... 8$00 | Un an.... 10$00
Six mois.. 5 00 | Six mois.. 6 00
Annonces Légales
0$50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page
Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois
東法時報

NĂM THỨ BA SỐ 332
Ngày thứ sáu
4 Septembre 1925
Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút: NAM-KIỀU

BẢO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN
Đông-Pháp | Ngoại-Quốc
Một năm... 8$00 | Một năm... 10$00
Nửa năm... 5 00 | Nửa năm... 6 00
Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Bàn báo về việc buôn bán hay là việc gì phải thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

Nº 4123

CÁI KHUYẾT ĐIỂM CỦA NGƯỜI BẮC

buôn bán ở trong Nam

I

Bài « Tẩy-chay đồ Bắc » trước tôi đã cực-lực thống-mạ những kẻ không biết gì quyền-lợi, không biết gì là chưởng-tộc, vì một tấm lòng ganh-ghét mà muốn bỏ nội-hóa chuộng ngoại-hóa, đem đồng-tiền cống-hiến cho người nước ngoài, thiệt là tội-nhân của đồng-bào ta. Bài nầy lại xin nói cái khuyết-điểm của người Bắc buôn bán ở trong Nam, để cho kẻ nói đi còn có người nói lại, thì nghị-luận mới được công-bằng. Hoặc có ai chưa kịp xét kỹ mà vội trách câu « vạch áo cho người coi lưng » thì quá thiệt là oan, chẳng qua là thương nhau nhắn-nhủ cùng nhau, bởi muốn bảo-tồn quyền-lợi cho nhau, nên mới không nỡ trông thấy những điều khuyết-điểm càng ngày càng di-hại, mà xin bộc-bạch ra đây.

Cái tài buôn-bán của người Bắc, thì ai cũng phải phục, có người nói không kém gì anh Tàu lại, người Bắc vào buôn-bán trong Nam, thì cái cảnh-ngộ không đến nỗi khó-khăn như mấy người ngoại-quốc thông-thương khác, vì người Bắc vào trong Nam, cũng như người Bắc ở đất Bắc, người Bắc đối với người Nam, cũng như người Bắc đối với người Bắc, Nam-Bắc một nhà, anh em một họ, chẳng phải nói thì ai cũng biết rằng phải binh-vực quyền-lợi cho nhau, dầu cái thế-lực Chà, Khách ở xứ Nam nầy như thành đồng, như tường đá, khó lòng một lúc mà phá nổi, song đội quân thương-chiến tiên-phuông ta đã tràn tới, lại thêm anh-em trong thành lý-ứng ngoại-hiệp thì khó gì mà chẳng phá xong, quốc-dân ta ai người có thương đồng-bào tiếc quyền-lợi mà chẳng chủ-ý vào trận thương-chiến đó, mong cho hạnh-phước toàn-thắng ở ta, cho ta được thoát cái ách nặng-nề đã bao lâu nay, cái hi-vọng ấy chưa biết đến bao giờ đạt, song đã « muốn » thì tất có ngày « được », ví như trong cuộc đá banh kia, trong khi hai hội người Annam người Ăng-lê tranh đấu với nhau, người đứng ngoài coi là người Annam, ai chẳng mong cho người Annam thắng, tiếng vỗ-tay tiếng reo-mừng có thể giúp cho người Annam khí thế càng thêm hăng-hái mà ráng tài ráng sức giựt lấy trái banh, huống chi như cuộc thương-chiến nầy lại dung-dị hơn cuộc đá-banh nhiều, vì những người coi đá-banh kia dầu đứng ngoài tán-thành, song vẫn là ngoài-cuộc, chớ như cuộc thương-chiến nầy thì ai cũng có thể giúp được cả, ví như những đồ vật xưa nay Chà, Khách vẫn bán cho ta, ta bỏ đồng-tiền ra mua tức là nuôi sanh-mạng cho họ, ngày nay ta đã sẵn có ít nhiều nội-hoá ở Bắc đem vào, cái gì ta có thể đem nội-hoá thay cho ngoại-hoá được, thì ta không phải cần mua của họ nữa, đồng-tiền của ta ta nắm chặt lấy, không còn sợ gì Khách, Chà sang-đoạt, ví như vậy thành mà dụng kế tuyệt-lương, thì nhân-tâm dầu cố-kết thế nào cũng phải loạn, thành-trì dầu bền-vững thế nào cũng phải vỡ, giải thưởng chiến-thắng kia không để dành cho ta mà ai! Trở lên trên đã trần-tả về sự buôn-bán của người Bắc ở trong Nam có cái cảnh-ngộ dễ-dàng như vậy, vậy thì công-cuộc buôn-bán của người Bắc ở đây đáng lẽ càng ngày càng phát-đạt, dầu chưa toàn-thắng thì cũng báo-tiệp luôn-luôn mới phải, cớ sao lại thấy càng ngày càng khó-khăn eo-hẹp, hình như cái mầm thất-bại nó đã mọc lên, duyên-cớ đó bởi vị đâu? *Ký*-giả đây không phải con nhà buôn, thì tất về sự buôn-bán cũng chưa được lịch-duyệt lắm, song cứ nghe dư-luận bề ngoài thì đều do mấy nguyên-nhân như sau nầy:

1. — *Thiếu công-tâm.* — Công-tâm là tấm lòng chung, người ta cần phải có tấm lòng chung, mà nhứt là người đi xa lại càng cần phải có, có tấm lòng chung mới gây nên đoàn-thể, có đoàn-thể mới gây nên sức mạnh, gia-đình không có công-tâm thì gia-đình tan-nát, xã-hội không có công-tâm thì xã-hội lìa-tan, xưa nay bao nhiêu những công-cuộc lớn-lao làm nên, đều là nhờ mọi người có công-tâm mà gây nên cả. Người Bắc vô đây, cái công-tâm đối với anh-em trong Nam đã đành, nhứt là người Bắc đối với nhau càng phải có công-tâm lắm, vậy mà coi người Bắc buôn-bán ở đây, về công-tâm hình như thiếu-thốn lắm, công-tâm đã thiếu, thì không nói gì đến cạnh-tranh với người, chỉ mình lại cạnh-tranh với mình, coi như thành-phố Chợlớn là một thành-phố của Khách, vì người Khách có công-tâm, nên càng buôn-bán đông-đúc bao nhiêu, càng có đoàn-thể mạnh-mẽ bấy nhiêu, giá hàng cao cùng cao, hạ cùng hạ, không khi nào chịu phá giá lẫn nhau, như một bức tường đồng không sao lay-chuyển được. Còn như người mình thì hễ hai cửa tiệm cùng bán một thứ hàng, ấy là hai cửa tiệm bán phá-giá lẫn nhau, càng ngày càng hạ mãi đi, có khi liều bán lỗ vốn để tranh với tiệm bên kia mà cái nạn phá-sản sanh ra từ đấy, hàng bán tại Saigon, hàng đem đi Lục-tỉnh, ai-ai cũng chực khuynh-loát lẫn nhau để thầu lấy mối lợi-quyền riêng, thành ra cạnh-tranh lẫn với nhau càng ngày càng kịch-liệt, không bao lâu đều thất-bại cả, mà tổng-chi anh Khách anh Chà đứng ngoài coi cho người mình tranh-giành lẫn nhau, rồi xen vào mà thủ lợi, chẳng khác nào ngao-cò giữ nhau, để cho ngư-ông bắt lấy.

N. K.

VĂN UYỂN

NHẮN BẠN

Ngồi rồi sực nhớ đến tri-âm.
Một khuất lòng gần mượn giấy thăm.
Câu sách, câu văn, câu ứng-đáp,
Nỗi nhà, nỗi nước, nỗi xa-gần.
Thói đời ngó thấy thêm cười lạt,
Dâu bể nhìn coi lại khóc thầm.
Quản-Trọng Thúc-Nha gương trước đó! (1).
Cùng nhau kết chặt giải đồng-tâm.

VỊNH THẰNG BÉ CON

Mặc ai bôn-tẩu khắp tây-đông,
Ông bé con ơi! Có sướng không?
Thân-thể vẫn nguyên hình tạo hóa, (2)
Nói-cười vui mãi với non sông.
Của đời người thế coi ngơ mắt,
Lối lợi đường danh chẳng bợn lòng.
Muốn bắt chước ông, nhưng khó quá!
Thân còn mang nặng hiếu cùng trung.

DẠ HOÀI

Thức lâu ngán nỗi cái đêm dài,
Áy-náy lòng riêng nhớ *nhớ* ai!
Nhớ đức Châu Công trong giấc ngủ,
Nhớ người chí-sĩ tận bên trời.
Nhớ văn phạt Ngụy ông Gia-Cát,
Nhớ cáo bình Ngô cụ Ức-trai (3)
Nhớ mãi nhìn quanh nhìn chẳng thấy.
Quanh đi quẩn lại một mình thôi!

ĐỀ HÌNH MÌNH

Ngó khắp hoàn-doanh ngó lại mình!
Ngoài hai mươi tuổi mặt thơ sanh.
Tấm gan trung-phấn trời soi thấu,
Tấc dạ băng-thanh nguyệt chứng minh.
Quắc mắt nhìn coi tranh thế-cuộc,
Chau mày ngán nỗi cái nhơn tình.
Biết người ai biết lòng chăng tá...
Ai biết ai không mặc phẩm-bình.

NAM-KIỀU

---

(1) Quản-Trọng Thúc-Nha là đôi bạn tri-kỷ.
(2) Thằng bé ở trần-truồng.
(3) Ông Nguyễn-Trãi.

Một tin buồn trong báo giới

Bổn-báo mới hay tin buồn rằng: Kể từ ngày 4 Septembre sắp về sau tờ *C.L.B.* chẳng còn in tờ phụ trương (supplément) như trước nữa. Nếu chỗ nghe của Bổn báo chẳng lầm thì vì sự tình lỡ lời mà quí đồng-nghiệp phải thay hình đổi dạng như thế!

Ấy cũng là một cái tin buồn trong báo-giới, vậy nhơn dịp chẳng may mà quí đồng-nghiệp « *chết hết nửa thân mình* » nầy, Bổn-báo xin có lời phân ưu cùng quí đồng-nghiệp và độc giả của C. L. B.

Đ. P. T. B.

Cuộc tuyển cử phòng Canh-nông

Theo như tin của chánh phủ mà bổn-báo đã đăng trong số 329 ra ngày 28 Août 1925, cuộc tuyển cử sẽ mở nhằm ngày 13 septembre sẽ tới. Phòng Canh nông nhà-nước đã chấn chỉnh lại, hội viên Annam tăng lên 4 và phải điền chủ bỏ thăm cử chớ không phải quan Thống-đốc chọn và cấp bằng.

Cuộc tuyển cử nầy kịch liệt tưởng chẳng kém gì các cuộc tuyển-cử khác.

Nghe đâu ông Nguyễn tấn Dược, Hội-đồng quản hạt ở Sadec với ông Nguyễn huỳnh Điểu, Đại-nghiệp-chủ ở Travinh đứng chung một thăm ra tranh cử, còn ông Huỳnh ngọc Bính, Đốc phủ sứ, Đại nghiệp chủ ở Bạc-liêu cũng ứng tuyển, ngài đứng riêng một mình.

Đàng khác có ông Võ biểu Đô ở Cantho, ông Nguyễn khắc Cần ở Cangioc (Cholon) ông Nguyễn thành Điểm ở Vinhlong, ông Nguyễn ngọc Chơn ở Longxuyen 4 ông đứng chung một thăm.

BIẾT NGƯỜI BIẾT TA

Thế nào gọi mình là trong sạch?

Ta cần phải nhờ nhau, phải giúp nhau. Giúp nhau đây chẳng phải là một ý với « chỉ đàng cho mọi ăn trộm trâu », cũng là « giúp lương cho giặc, thêm bồi cho lửa ». Ta thử nhắm mắt suy nghĩ một hồi rồi mới biết sự hại của ta giúp lầm người lớn lắm. Thế nên ta cần phải biết người rồi mới giúp người. Trước khi « biết người » ta phải « biết ta ». Dòm lại sự làm của ta hỏi lại lương-tâm ta, xem mình là hạng người gì đã. Chẳng phải ta vì chút tình bạn mà quên nghĩa chung, vì chút ích lợi riêng mà quên dây thân-ái. Người bạn ta đi lầm bước ta không phải con trâu con bò chi mà cứ lùi lùi đi theo; ta phải biết người lầm a phải dắc người trở lại. Ta biết được ta chín-chắn ta mới khỏi *dối* ta, ta mới mong « *giúp* » người. Nếu ta không biết rõ ta, công việc làm của ta gặp đâu hay đó thì ta là một « người mộng » có đủ chi mà dắc-dìu bạn. Ta đã xưng rằng biết lo, biết nghĩ, biết nói, biết cười, biết người là ai? ta là ai? thì ta phải thế nào? Ta *đã* suy *đã* nghiệm cách hành động của ta rồi ta mới làm, ta *phải* suy *phải* nghiệm đường đi của người rồi ta mới bước theo. « Thế thì mình tự biết mình cũng là khó huống chi là biết người. » Hạng người lầm nẻo lạc đường, nói vơ luận chạ một ngày một tăng thêm cũng vì họ có mắt mà không biết dùng, có tai mà không biết nghe, có miệng mà không biết nói, có óc mà không biết nghĩ, có tâm mà không biết định. Cũng vì chữ lợi-danh mà nước nầy cướp-đoạt nước kia, máu người trộn đất cũng vì tranh hơn tranh thua mà người nầy xâu-xé người kia mặt người miệng thú. Trái ý tương nhau thì mầy trắng tao đen, mầy xanh tao đỏ, lớn tiếng cao hơi là được, chẳng cần chi lý phải lẽ hay. Phải chi nước nầy biết hiếp nước kia là quấy thì bao giờ dân phải nạn binh cách, phải gội tuyết nằm sương. Phải chi người nầy biểu lý phải lẽ hay thì bao giờ sanh ra cãi-cọ lôi-thôi với người kia. Người gọi ta nhơ, ta cười người bẩn, nếu khó giải rõ sao là bẩn sao là sạch, sao là đục sao là trong thì bao giờ xong việc.

Con kiến tìm đến chén đường, con ruồi bay vào dĩa mật, con người cứ vì chỗ tanh-hôi ngọt ngào mà đến thì không kém ruồi. Con người có tinh-thần há chẳng biết lánh trái theo phải hay sao? Chẳng phải là la cho lớn nạt cho to mà người sợ người kiêng, chẳng phải là hăm bẻ tay dọa khẻ cẳng mà người kinh người khiếp, thế thì ta cần phải biết ta, ta cần phải biết người. Ta cũng là người như ai thì người cũng như ta, sao ta ỷ thế hiếp cô, ra oai dọa chúng? Sao ta khinh khi kẻ thất-thời lỡ vận, sao ta rẻ rúng kẻ thiếu trước hụt sau? Sao ta ỷ thói gà vườn chó nhà mà quên rằng cây phải có cội nước phải có nguồn! Ai hỏi ta: Ông là ai? Ta đáp rằng tôi là con ông X...cháu ông C.. học lớp B. thờ ông F. Trả lời như thế không đúng không rõ. Con bướm là con sâu, sông to mà phát ở nguồn nhỏ. thế thì ta ở đâu mà ra? Ta không phải ở đất nổ mà đục lên, thọ khí âm dương mà sống. Lúc ta còn nhỏ có ai hiếp ta có người binh vực sao nay ta dựa hơi thần thế mong đồn hại chú giết anh? Ta bỏ cả phẩm-cách nhân-cách, ta quên cả máu nầy thịt nầy, vậy ta « không biết ta », ta không biết người, ta là hạng chó săn chim mồi. Sao ta bắt chước trâu bò, chủ sai đâu làm đó? Sao ta bắt chước cách sống của trâu bò bán hồn bán xác để kiếm chút rơm khô cỏ mục? Vội chi mà cởi lốt người mang lốt thú? Sao không ráng mang lốt một vài năm nữa để gạt người lừa chúng!

Ta đã biết ta là ai rồi, dầu cho ai muốn nhục ta, ta cũng tươi cười, ai muốn hại ta, ta cũng vui-vẻ. Ta đã biết người rồi dầu công việc chi của người bên mặt thế nào, bí-mật thế nào ta cũng thấy rõ cả.

Kia tên phu xe kia áo rách tay, quần không ống, cả ngày chỉ tối lấy sức đổi cơm chẳng trộm của ai, chẳng tham của ai, trông dáng nhơ-bẩn thiệt. Bề ngoài thì nhơ-bẩn nhưng trong lòng không nhơ bẩn thì sao ta dám khi nó? Chẳng phải là vì áo tốt quần tốt, dầu thơm dậy mình mà gọi mình là trong-sạch được.

Ta phải săn-sóc, xem-xét phần hồn của ta hơn phần xác. Phần xác là bề ngoài người trông thấy, phần hồn là bề trong ta trông thấy. Ta muốn trau-dồi hình thức để lòa người mà lòng ta nhơ-bẩn thì ta dối ta. Ta dối ta rồi lần lần ta dối người. Ta tập cho người có bộ dạng ngoài mà không trau dồi bề trong, ta tưởng thế là dối đời được. Không! Ta lầm to. Kìa ta cứ lo chùi-rửa thân đồng-hồ láng sạch mà không săn-sóc bộ máy đồng-hồ, một ngày kia máy hư kim hết chạy thì cái sạch bề ngoài hoá ra vô ích. Lòng ta nhơ bẩn lâu ngày người trông thấy được thì cái bộ dạng bề ngoài của ta cũng không gạt người được nữa. Làm sao người thấu lòng ta? Là vì « lời nói », vì « văn từ » của ta.

Lời nói và văn-từ của ta ngả theo thói nịnh nọt bợ đỡ rồi thì là ta nhơ-bẩn không thứ gì bằng. Xác ta đã nhơ, hồn ta lại nhơ như thế ta không phải là một người mà là một con thú vậy. Ta chỉ để cho họ xỏ mũi dắc đi như trâu mà thôi. Ta làm trái với bổn-phận ta, với tâm-tánh ta mà lấy lợi thì có khác chi « dây gởi nương thân cây » đâu. Nếu ta gặp ai, ta mắng rằng: « Mầy không phải là người Annam mầy bán tên tuổi, bán hồn xác mầy để ăn no mặc ấm », thì người ấy trả lời với ta sao? Hạng người nầy nhơ nhớp hơn cả giống đòi trùng kia nữa. Kìa ta hãy xem cho kỹ đứa sát-nhơn kia, tay vấy máu người, bị quan tòa xử phạt nhơ nhớp là bao nhiêu? Nhơ nhớp cả áo quần, nhơ nhớp cả tay chơn, nhơ nhớp cả da thịt cho đến cái óc, cái phần hồn cũng bị nhơ nhớp nữa. Tuy ta khinh-khi những đứa nầy, nhưng nó chỉ giết một đôi người thôi còn lũ mài ngòi viết cho bén, mua cái mỏ cho lanh để dắc đồng-bang vào con đàng lầm-lỗi, làm cho ông cha chúng nó ở dưới suối vàng phải đau lòng xót dạ, giết biết bao nhiêu người thì ta khi-thị chúng nó đến bực nào? Chúng nó dùng sự thông-minh mà hại cho tồi phong bại tục, dùng sự giả dối mà gạt kẻ cạn nghĩ tới đâu. Chúng nó đã dơ dáy, óc chúng nó đã cáu cặn mà chúng nó còn chưa biết thân lại khăng-khăng múa mỏ khua môi tự xưng là thánh là thần. Hỡi đồng-bang ơi! tôi viết luôn mấy bài nầy là xin đồng-bang say cho kỹ công việc làm của lũ vô-liêm-sỉ kia mà giữ trọn đạo làm người. Tập tánh thiệt với mình đừng nên dối nhau. Dối mình tức là mua vải che mắt thần lương-tâm lại đó. Nếu thần lương tâm đui rồi thì mặc sức cho tam bành lục tặc sai sử các ngài. Tam-bành lục-tặc sẽ đem các ngài đi tắm ao bùn, đi lội nước dơ. Các ngài chớ vị tình quen biết mà binh vực lũ tội-nhân của xã-hội luân-lý ta như thầy kiện binh vực kẻ làm lỗi kia. Công việc của người làm đều do ở trí nghĩ trước. Trước khi nói láo đứa nói láo nghĩ cách nói láo, trước khi ăn cắp tên ăn cắp nghĩ mưu ăn cắp. Các ngài binh-vực lũ tội-nhân của xã-hội luân-lý tức là các ngài phạm vào tội dung-túng. Những đứa tội-nhân nầy không như lũ sát nhơn mà thấy liền, chúng nó hại lần xã-hội ta cũng như con sâu ho lao kia vậy. Chúng nó hại cho đến đổi vợ lìa chồng, chồng lìa vợ, cha bỏ con, anh bỏ em, chúng nó chỉ lấy hình-thức dụ dỗ người chớ không kể đến tinh-thần. Cái *nảo* khôn ngoan, cái *nảo* hay-ho, cái *nảo* lo nghĩ, cái *tâm* thương nòi giống, cái *tâm* mến nước-nhà của chúng nó đã bị cáu cặn rồi nên chúng nó không còn làm sự gì trong sạch được. Người đã nhơ-nhớp từ tinh thần tới xác thịt thì bất kỳ một lời nói, một câu viết cũng nhơ-nhớp. Các ngài phải lánh xa cái bịnh truyền-nhiễm ấy mới được. Sao gọi mình là trong sạch? Muốn cho trong-sạch thì ta có tai phải biết nghe sự hay, có mắt phải biết thấy sự đoan-chính, có não phải biết định-đoán mới được. Nhứt là ta đừng dối ta.

Tôi viết đến câu chót nầy dồi bằng lộ muốn tuôn ra vì bao nhiêu người trước mặt đã cởi lốt rồi, còn bao nhiêu người sau lưng hăm hăm lợi dụng kẻ khác chưa ra mặt nữa. Tôi biết rằng mối hại trong gia-đình một ngày một lớn, mối hại trong xã-hội một bữa một thêm. Tôi dám trách nhiều ai lúc nhà cháy không chữa, lúc nước ngập không lội chỉ đợi hồi thái-bình luận thế bàn thời. Thôi trách ai mà chi, những kẻ miệng phải lòng quấy biết bao nhiêu mà kể. Tôi cứ thiệt bàn ngay dầu có động đến tâm-bịnh của ai, ai muốn nhục tôi chưởi tôi, tôi cũng xem như là họ thưởng hàm tước hoặc kim-khánh ngọc-bội cho tôi vậy.

HÀ-TRÍ

Cùng ông P. S. V.
(C. L. B.)

Tôi xin thưa thật với ngài rằng tôi vẫn là người Nam-kỳ, nhưng bấy lâu nay tôi chán ngắt một đôi tờ báo Nam-kỳ, chỉ thỉnh thoảng mua lẻ vài tờ xem chơi thôi.

Ngài đọc đến đây có lẽ ngài vội trách tôi sao dám phụ bạc báo giới Nam-kỳ? Không, tôi vẫn không hề dám phụ bạc báo giới Nam-kỳ, chỉ tiếc thay cho báo Nam-kỳ, — dầu có đôi bài hay — song đăng bài của bọn **VĂN-SĨ MẶT NẠ** nhiều quá! — Tôi không dám chê tờ báo nào cả, chỉ chê bọn người không kể bài mình *viết* hay hay dở, cốt có tên trên tờ báo là *vinh*.

Ngày 24 vừa rồi, có người bạn đưa cho trương phụ tờ báo Công-Luận (không biết số mấy) lại dặn đọc bài *Bọn thất nghiệp* ở trương thứ tư.

Đọc suốt bài, tôi thất sắc. Giận ngài chăng? Thưa không. Trước hết chỉ sợ dây thân-ái Tam-kỳ bị *mọt mối nhấm đứt* đi thôi. Sau mới xin trách ngài.

P.S.V. tiên-sanh! Ngài sợ chi mà chẳng viết rõ quí danh ra đây? Ngài sợ tên ngài cũng đứng với tên của bọn « văn-sĩ dở mùa, văn-sĩ mặt nạ » mà làm cho « vàng thau ăn lộn » đi chăng..?

P. S. V. tiên-sanh! Khi ngài đọc xong bài nầy, xin ngài chớ nóng tiết lên nghe!... Tôi là một đứa thiếu niên ăn chưa no, lo chưa đến, nhưng thấy việc đáng nói phải nói đó thôi. Tôi vẫn biết nói với người không đáng nói, phí mất lời nói, nhưng ngài là một người văn-sĩ — vả hạng nào tôi không dám đoán trước nên tôi xin nói, và lẽ dầu ngài giận càng mắng bậy hay sao? lẽ dầu ngài lạm dùng « thủ đoạn hàng tôm, hàng cá » như bọn « văn-sĩ cọc hay sao? »

Nghĩ thế nên viết...

Thưa ngài! Thỏ chết, chồn rầu vì thương đồng loại. Người Trung-Bắc bị nạn, người Nam đành quên nghĩa đồng bào mà ngó lơ sao? Người Trung Bắc vì bị thiên tai nên phải chịu nỗi sống không nhà ở, chết không đất chôn, đáng nhơn loại ai nghe thấy mà chẳng châu mày rơi lụy! »

Người Trung-Bắc vì thiên tai mà ra thất nghiệp, há phải vì lười biếng sao? Nếu vì lười biếng mà ra nghèo khổ, khốn cực thì cũng nên rộng lòng bác ái, tưởng nghĩa đồng bào mà dưỡng nuôi, dạy dỗ thay, huống chi là bởi tai nước, họa gió!..

Trước khi lặn ngòi lội nước mà vào đây, có lẽ anh em ở Trung-Bắc-kỳ đã nghĩ rằng:

Nam, Trung, Bắc. một giống dòng,
Cùng chung trong máu Lạc-Hồng mà ra.
Nhiễu điều phủ lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau cùng.

Chớ có tưởng đâu nỗi anh em trong « Nam-kỳ phỉ-địa » nầy khinh dể.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Ngài nói rằng: «.. vì *người Trung-Bắc ở ngoài thường nằm bị tai bảo lục (?) phải phiêu-lưu vô xứ nầy, mong kiếm hột cơm thừa*(!!!)..» Trời ôi! Hột cơm thừa!!!! Anh em Trung-Bắc vào đây có lòn lõi xin xỏ ai đâu — dỗ có mấy mặt tưởng nghĩa đồng-bào mà tư-trợ cho đâu?? Anh em Trung-Bắc vào đây làm ăn một cách chánh-đáng, cũng mạt lắm cũng nắm cái gọng xe-kéo mà độ nhựt, sao ngài cho rằng « kiếm hột cơm thừa », hởi ngài, hởi P. S. V.!!!.

Ngài lại nói: «.. *Hột gạo Nam-kỳ tuy mềm mại, bổ dưỡng song cái chất gạo bạc lắm* .... *Vậy tự hậu dân Nam-kỳ có dư cơm thì nuôi chó, nuôi mèo* ....»

Tôi xin biểu đồng tình cùng ngài chỗ nầy, và tôi xin thêm như vầy: « Tự-hậu dân Nam-kỳ có dư cơm thì nuôi chó, nuôi mèo cho nó giữ nhà, bắt chuột, đừng có nuôi giống người làm cho tồi bại phong tục, điên đảo cang thường; giống người dệt dâm-thơ; giống người bày cuộc khốn-nạn cho thương luân bại-ý nước nhà; giống người làm cho dứt dây tương-thân của Nam-Trung-Bắc, nguội lòng hữu ái của đồng-bào. »

Như vậy vừa lòng ngài chăng??.

Đoạn chót, ngài nói: «... *làm thế nào cho đồng-bào ta khỏi đói lạnh.* (Cám ơn ngài! Nếu đặng nhiều ông bảo tâm như ngài thì những người tàn-tật thường ngồi theo lề đường Bonnard bớt thảm. Trông mong thay!!) Còn như mấy anh Trung-Bắc-kỳ tuy có tình đồng-bào với ta, song « *xa một chút* »..)

Ôi! Xa một chút!! Đã chung một tổ Lạc-Long, đã chung một trời Nam-Việt sao gọi là « xa ». Trừ anh em ruột ra thì thôi, còn những bà con « xa một chút » và « ở xa một chút » thì có nên sỉ-nhục ông bà ông vải họ không?

Dám hỏi cụ Tiên tổ ngài ở xứ nào? Có phải cụ Hùng-Vương Ngô-quốc-tổ ở Bắc-kỳ chăng? Hay là Phan-nhơn-Mỹ bên Tàu? (vì họ ngài là P.)

Xin ngài vui lòng cho tôi biết.. cho biết thử xem phải « xa một chút không?

Vì e rờm tai độc-giả báo Công-Luận, tôi xin ngài liệu bổn su mua cò mà trả lời ngay cho tôi đi; lại thêm tôi không có mua báo C. L., không biết số báo nào ngài « dạy » tôi, hầu có rửa mắt mà đọc.

Ngài nhớ biên tên và chỗ ở cho rõ ràng nghe!

Tôi xin ký tên rõ

Liên-tiểu-Nhi, LÊ-TẤN-PHÚC

ở tại chợ Hương-điểm (Bêntre)

Công văn lược lục

THĂNG CHỨC

M. Nguyễn-văn-Thọ, Thầy giáo làng, đang dạy tại tỉnh Châu-đốc, có bằng sơ-học Pháp-Việt, được cấp bằng chức Giáo-tập hậu bổ, và cũng để dạy tại tỉnh ấy.

M. Phạm-văn-Tươi, Giáo-tập hậu bổ dạy tại tỉnh Chợlớn, được thăng chức Giáo-tập hạng tám.

M. Nguyễn ngọc-An, và M. Nguyễn-văn-Bảy, Giáo-tập hậu bổ, dạy tại tỉnh Châu-đốc, được thăng chức Giáo-tập hạng tám.

Cô giáo làng Võ-thị Hộ, dạy tại tỉnh Gò-công, có bằng sơ-học Pháp-Việt được cấp bằng chức nữ Giáo-viên hậu bổ và cũng để dạy tại tỉnh ấy.

THIÊN-BỔ

M. Nguyễn-phước-Lộc, Thừa-biện hậu bổ, giúp việc tại sở Dây-thép gió, đặc lịnh đi tùng sự tại dinh Hiệp-lý.

M. Trần-hưng-Ky, Thừa biện hậu bổ mới cấp bằng, đặc lịnh đi tùng sự tại sở Dây thép gió, thế chỗ ông Thừa-biện Nguyễn-phước Lộc, đổi đi chỗ khác.

BAN KHEN

Dinh ban khen ông Hà-mỹ-Bảo, Cai-tổng Thạnh-biên hạt Rạchgiá vì giỏi giắn và sốt sắn trong phận sự, nhứt là việc thâu thuế năm 1925.

KHÁCH-TRÚ ĐÁNH ANNAM

Bạc-liêu. — Số là có một người Bắc vô một tiệm khách-trú nơi con đường Faidherbe trước chợ Baclièu đặng mà mua đồ, chẳng biết trả mắc trả rẻ sao đó, thằng khách-trú nọ mới chưởi, mà chưởi bằng tiếng khách, lại gặp người Bắc đó có biết tiếng khách nên cũng đem tiếng khách chưởi lại, hai người chưởi nhau lai dai một chặp, kế thấy 7, 8 thằng Triều-châu chạy vào đánh người Annam, nó đánh thôi tưng-bừng, người Annam tỉnh một mình đánh không lại, nên bỏ chạy, mà chạy coi bộ không nổi, vì bị đánh nặng quá. Bây giờ có tên lính tuần-thành là bếp Kh. đi ngang qua ngó thấy song cũng không nói một tiếng chi cả. Lạ-lùng thay!

Ôi, đất nước mình, cảnh thổ mình, nó qua đây buôn bán nhờ mình mới đặng yên ở, vậy mà ngày nay nó còn hiếp đánh người mình đến thế, song cũng chẳng đáng trách chi nó, chỉ trách cho người mình thấy việc nhục cho đồng-bào như thế mà cũng nhắm mắt ngó lơ, vậy thì máu « Lạc-hồng » có lẽ là một thứ máu lạnh!

TRẦN-PHÚ HỮU

Bạc-liêu

LỜI YÊU-CẦU CÙNG ÔNG CHỦ-BÚT BÁO CÔNG-LUẬN.

Tôi là độc-giả báo Công-Luận, hằng tháng góp tiền cho ông để coi báo, ông đã chẳng tiếc gì mà đăng vô báo cho chúng tôi nghe những áng văn chương rất thơm-tho rất cao-thượng của ông Lê-Mai; vậy xin ông đã làm ơn thì làm ơn cho trót, ông in giùm cái chân dung của ông Lê-Mai lên báo Công-Luận, cho độc-giả chúng tôi được biết diện-mạo ông thế nào mà thổ-lộ ra những bài chân-giá-trị như thế.

TRẦN-PHÚ-HỮU

Bạcliêu

Hướng truyền

Một cuộc hoả tai rất dữ dội đã xảy ra ở dưới một chiếc tàu Huê-kỳ

Huê-kỳ. — Có tin ở *San Francisco* dề ngày 24 Août bắn qua báo tin rằng một cuộc hỏa tai mới xảy ra rất dữ dội ở dưới chiếc tàu Huê kỳ hiệu *Président Adams*. Cuộc hư hao vô số kể, phần nhiều là hàng hóa mắc tiền nhứt là đồ tơ lụa mua ở Viễn-đông. Nghe nói trong vài giờ đồng hồ mới tắc lửa nổi song không tránh khỏi sự hư hao hàng hóa vì lớp bị cháy lớp bị tưới nước biển.

Cũng việc rủi xảy ra ở dưới tàu

Huê-kỳ — Có tin ở *New-York* dề ngày 25 Août 1925 cho hay rằng ngày 24 Août ở dưới một chiếc *Yact* là tàu sắm để đi du hồ, có xảy ra một việc rủi ro là nồi sô de nổ giết chết 27 người, và 75 người bị trọng thương. Cuộc rủi ro nầy xảy ra lúc tàu sắp ngừng trước xưởng đóng tàu.

Một cảnh nhà hàng bán cơm nổi trên mặt nước

Huê kỳ. — Chiếc tàu hiệu *L'Impératrice du Japon* vốn khi trước của hãng Canadien Pacifique bán lại cho một hội nhà hàng kia họ sửa san lại làm một cảnh nhà hàng bán cơm rất nguy nga đẹp đẽ và sẽ để lình bình *dưới nước* ở ngoài khơi miệng San Francisco. Dưới chiếc tàu nầy người ta sẽ bán món ăn ròng đồ hộp và người Huê-kỳ xuống đó mặc sức ăn nóng ngoả nguê, nhứt là rượu, tha hồ uống đã nư khỏi bị luật phép kềm chế.

Bọn người tàu ghét người ngoại-quốc ở Mácao không chịu lãnh giặt đồ cho người Tây

Tàu. — Có tin rằng bọn người Tàu ghét người ngoại-quốc ở Mà-cao làm nghề giặt ủi, nhơn có lịnh của bọn Cadets de Whampoa, bọn nầy ở bao chung quanh tỉnh Lappa, đồng lòng không lãnh đồ giặt của người Tây.

Kỷ niệm nạn động đất

Nhựt — Ngày 1er Septembre 1925 rồi dây, nhơn dịp năm thứ nhì nạn động đất dân Nhựt có làm lễ kỷ-niệm. Trọn cả thành Tokyo cầm lòng bình tịnh trong một phút đồng hồ lúc 11 giờ 58 phút ban mai. Có hơn một muôn con người giờ ấy đến đứng chung quanh mấy bia Kỷ-niệm về nạn động đất năm kia. —

Giải giáp thủy-binh

New-York. — Các người trong chánh trị giới đang bàn cãi cùng nhau cách sắp đặt cuộc hội nghị giải giáp thủy binh. Nghe nói cách sắp đặt mới nầy thì những tàu trọn trọng tải trên 10 ngàn tấn phải phạm quốc-cấm.

Ông Coolidge Giám-quốc Huê Kỳ sẽ toan tính lập cuộc hội nghị mới.

Lội qua biển Manche

Ang-lê. — Cô Gertrude Earl, người nước Huê-kỳ mới nên 17 tuổi tình nguyện lội qua biển Manche. Có một chiếc tàu theo hộ vệ cô, trên tàu có các tay bỉnh-bút báo chương người Huê kỳ và người Canadiens chực thông tin tức bằng vô tuyến điện về cuộc lội của cô cho cả hoàn cầu biết.

Rủi thay trời xấu lắm làm cho cô phải leo lên tàu, khi còn 7 ngàn thước nữa đến bờ biển mé nước Ăng-lê, cô đã lội đặng 27 ngàn thước.

Tám ông Cố-đạo bị bắt

Thượng-hải. — Ở tại Cheryin có tám ông Cố-đạo người Ăng-lê bị bọn ăn cướp Tàu bắt giấu đặng cho chuộc lấy tiền. Người ta nói rằng mấy người bị bắt đây vẫn được bình yên, chúng nó không có khó khảo. Chánh phủ Ăng-lê đang lo lắng việc của mấy ông.

Bà hỏa hành hung

Nhựt. — Trên bờ rồi kể dưới sông, đâu đâu bà hỏa cũng tung hoành, trên dây đã có báo tin hai chiếc tàu bị cháy bây giờ lại tới phiên một Đại-học đường ở tỉnh « Kinshu » không biết tại rủi về dây đòn khí tự nhiên xẹt lửa ra mà cháy hay là tại người ta trong khi làm đòn sửa đòn lơ đểnh mà lửa phát cháy rất dữ dội thiêu hủy một Đại-học đường. Cuộc tổn hại độ một triệu yens.

Ăn-cướp chận xe lửa đánh giựt

Thượng-hải. — Sở xe lửa Lung-Tai có báo tin rằng ngày 7 Août rồi một chuyến xe lửa bị quân ăn cướp chận đánh ở giữa khoản đường Lo-kiang và Chikou. Có 30 người bộ hành bị giết chết, còn dây thép bị nó chặt dứt ráo.

Một viên chức bị giết thát tại Birmanie

Amoy. — Ông Phó xã tây thành phố Kulongsu Amoy bị một viên học sanh giết thát cách như sau nầy: Trong lúc ông đang đi, viên học sanh nầy xăm xăm lại gần bên ông một tay thì trao cho ông một cái thơ, một tay cầm sẵn súng sáu nhắm ngay ông mà bắn Trong cái thơ có câu như vầy: « Tôi « giết ông bởi vì ông là một con chó « hay mến yêu người ngoại quốc và « trông cậy sự giúp đỡ của dân Ăng-« lê ».

Cuộc xổ số Quốc-trái

Hôm ngày thứ ba 1e Septembre tại dinh quan Đốc-lý Hanoi có mở ra cuộc xổ số quốc trái Đông-Pháp, kỳ thứ mười bốn.

Các số trúng:

101.099 013 920 107.205 082.403

mỗi số trúng 1.000 đồng.

Còn 26 số nầy mỗi số trúng 500 $:

122,977	114,882	84,035	36,674
40,338	91,488	122,596	90,709
2,817	26,388	64,623	118,405
104,539	69,597	86,419	117,806
46,453	69,272	27,280	111,683
85,455	64.800	59,813	95,921
77,863	49,896		

(còn tiếp)

Hỉ tín

Bổn-báo mới hay tin rằng ông Đặng-chánh-Đạo, cựu Hương-chánh làng Tân-bửu Chợlớn đến ngày *7 Septembre* 1925 nầy, tức là ngày *21 tháng 7* Annam sẽ làm lễ thành-hôn cho lịnh-lang.

Vậy bổn-báo xin chung vui cùng ông Đặng-chánh-Đạo và mừng cho đôi tân-nhân được bách niên hảo-hiệp.

B. B.

Tôi lấy làm vui mừng mà hay tin lành rằng M. Cổ-tấn-Mau, Giáo-tập trường Richaud (Saigon) đến ngày 5 Septembre tới đây có định đôi bạn cho lịnh-độ là M. *Cổ-tấn-An*, Hoạ sư sở Khám đạt Saigon, sánh duyên cùng cô *Nguyễn-thị-Ngọc* là lịnh-ái ông Nguyễn-hữu-Vững, Industriel à Bình-đức (Tânan).

Vì tình bậu bạn cùng M. Cổ tấn-An, vậy tôi kính lời chúc cho tân-lang và tân giai-nhơn được:

Tơ tóc bồn giai, bách niên túc ước.

NGUYỄN-VĂN-CẢNH

Dessinateur du Cadastre

Saigon

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatic.

» Đại-lý hãng rượu Bình-tây.

» Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

« Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu săng *Shell*; dầu lửa hiệu *con sò*, dầu nhớt hiệu M. C. C. đèn *TITO LANDI*; đèn thắp dầu săng có chạy dây như đèn điển; hàng *Tàu*, hàng *Bắc* các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12$ 50
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 55
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine	12 55
Hongkong et Shanghai	12 60
Chartered Bank	12 55

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến dinh luôn và cái bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5$80	tới	5$ 90
Lúa Gò-công	6 10	—	6 20
Lúa Bãi-xàu	6 00	—	6 10
Lúa Bạc-liêu	6 05	—	6 15
Lúa Cao-man (trắng)	5 45	—	5 55
Lúa Cao-man (đỏ)	5 00	—	5 10
Bắp thường tị	5 90	—	6 00

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 50$ 50

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PAUL LECAT ở bên Trung-Huê và Nhựt-bổn bữa 4 Septembre đúng 4 giờ chiều qua tới.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER ở Singapor bữa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Marseille bữa 5 Septembre qua tới.

Chiếc CAMRANH và chiếc G. G. ROUME ở Bắckỳ bữa 6 Septembre vô tới.

Chiếc CHILI ở Bắc-kỳ bữa 8 Septembre vô tới.

Chiếc PORTHOS ở Marseille bữa 9 Septembre qua tới.

Chiếc AMAZONE ở Đạipháp bữa 17 Septembre qua tới.

Chiếc ADEN ở Marseille đã chạy qua Đông-Pháp hôm 29 Aout.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc RÉAM đã chạy qua Bangkok hồi 6 giờ sáng ngày 4 Septembre.

Chiếc PAUL LECAT bữa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

Chiếc LES FILS DE PAUL DOUMER sẽ chạy ra Quinhơn, Tourane và Haiphòng bữa 8 Septembre.

Chiếc CHILI bữa 11 Septembre sẽ chạy qua Đại-Pháp.

Chiếc PORTHOS bữa 12 Septembre sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt-bổn.

Chiếc AMAZONE bữa 20 Septembre sẽ chạy ra Tourane và Haiphong.

QUẢ THIỆT, RẺ THIỆT, TỐT THIỆT!!

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (tối giữa dãy phố chà bán vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, thì quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt; đồ nữ trang kiểu vở khéo léo hơn hết Mà lại rẻ nên mua đem về họ nầy tôi bán lại kiếm số hụi chuyến sau.. Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm Francois Sự đáng tin cậy

T. TÙNG

CON NƯỚC SÔNG ĐỒNG-NAI

Con nước sông Donai độ rày dưng cao lắm, nhiều nơi đã ngập linh láng. Đường Biênhoa đi Trị an có nhiều nơi nước chảy xoi lở, người ta nói có nhiều chỗ nước ngập cao đến 1 thước 5 phân tây. Người ta lấy làm lo sợ nước sẽ cuống trôi mấy nhà ở dựa mé sông.

Mỗi ngày nước lên cao hoài, đường Saigon lên Bienhoa, chặng từ cầu xe lửa đến tỉnh thành nước ngập đến ba tấc rưỡi tây, còn đường Bienhoa đi Vũngtàu, cách tỉnh 3 ngàn thước nước ngập đến 5 tấc tây và thân ngoài Phước-tân cũng vậy. Xe hơi cũng còn có thể đi được, các nơi đất thấp nước ngập linh láng.

Nghe nói đường đi Vũng-tàu lối cây số 33 có lở một chặng.

XE LỬA SÁT NHƠN

Cholon. — Bữa 2 Septembre rồi đây, lối 11 giờ, chuyến xe-lửa số 12 ở Mytho chạy về Saigon, khi chạy tới ngã tư đường Emile Béllard có cán chết thiếm Lê-thị-Vân, 41 tuổi, vì thiếm ấy lại nhè trong đường rầy xe lửa mà đi.

Chở tử thi vào nhà thương cho quan thầy thuốc khán nghiệm thì thấy cái sọ dập nát.

Chẳng biết tại thiếm nầy muốn mượn xe-lửa làm đồ tự vận hay sao, chớ có lẽ nào ngoài đường trống thì không đi lại đi trong đường rầy, và nếu có đi trong đường rầy xe-lửa xíp-lê cũng nghe mà tránh ra chớ.

Người chết là hết chuyện, song chỉ tội nghiệp cho chồng con thiếm còn sống đây thương nhớ thảm sầu biết bao giờ cho người ngoại cho khuây lãng cái thảm trạng ấy cho được.

ĐUA NHAU GIẾT NGƯỜI

Banghoi. — Hôm bữa 23 Août, lối 2 giờ chiều xe lửa chạy ra gần tới Nhatrang có cán một người đàn bà tên Nhang chết tốt. Số là người ấy đi chợ mua ăn, đi dài theo đường rầy xe lửa. Khi xe chạy gần tới người coi máy liền xíp-lê, người nọ giựt mình mới bước ngang qua đường rầy bị xe chạy tới ôi văng xa lắc. Coi lại thì chị ta đã bể đầu, gãy tay và chơn tả.

Quan làng lấy khai báo xong rồi cho đôi thân nhơn đến chở tử thi đem về chôn cất.

Ấy có phải xe-lửa đua nhau giết người hay không chư tôn? Văn minh lắm cũng có hại nhiều phải chăng?

MỘ PHẦN VẮNG VÕI

Soctrang. — Tôi mới hay tin buồn rằng: Cố-giao tôi là Hồ văn Cạnh, học sanh trường Trung đẳng Cầnthơ, định lang thứ bảy của quí quan Hồ đại Nhơn, Đốc học trường tỉnh Sóctrăng, đã tạ thế ngày 15 Aout 1925.

Vậy tôi kính vài lời phân ưu cùng Ngài và, cầu chúc hương cho hồn bạn đặng tiêu diêu tự toại.

Bài ai điếu đọc trước mộ Hồ-Văn ngày 20 Aout 1925.

Hởi Hồ huynh

Trong khoản giờ nầy Hồ huynh có thấy tôi đứng chân ngậu trước mộ, lòng luống đau đớn ưu sầu chăng nhê?

Tôi rất tiếc vì chẳng đặng dự vào cuộc tiễn đưa linh cửu của bạn ra an giấc chốn nầy cũng đem giọt lệ thảm tình mà hòa với giòng châu bi ai của tang quyến. Vì bữa đó tôi mắc du ngoạn phương xa, chừng trở về, tôi có tiếm đến nhà thăm hỏi thì.

Thung huyên hai cụm còn hìn hiển, Chồi quê một cánh đã vắng tăm!

Tin chẳng may vừa thấu rõ, như sét đánh lưng trời; vì mới đây vừa hội-ngộ, chuyện vẫn vui cười, thế mà nay bạn đành từ biệt giao sầu trao thảm cho một tôi gánh vác, nặng quẩn; mai nhớ chiều thương, như dâm như ngoáy, như gươm thấu vào tim, khiến cho tôi thảm đạm vô ngần. Tuy là chẳng tình cốt nhục, chớ cũng nghĩa tri-âm, lẽ đâu chẳng để lòng than tiếc!

Ôi! Hóa công rất nghiệt, chẳng có chút thương tâm! Một người Hiền-sĩ như vậy, xuân niên chẳng tròn hai chín, công chưa thành danh chưa toại, áo gấm chưa mặc về quê, mà Ông vội đành cất lộc. tệ chi bấy hởi Ông? Thế mới biết tay độc ác trời già, khó tránh kỉ ôi thời kỳ sở định.

Quí hữu ôi! Ngày nay âm dương tuy cách biệt, chớ tình nghĩa vẫn triền miên, hồn bạn có linh thiêng, xin tới hưởng bó hoa thơm nầy gọi là nhậm chút lòng thành thiệt của Ngọc Hồ nầy sang ngóng trông bên mộ.

Than ôi!

Vật đổi sao dời,
Người còn kẻ mất,
Gió thu hay phất.
Động tấm bi thảng.
Hồn bạn dưới suối vàng.
Xin chứng tri tấm lòng của người thân hữu,
Mấy lời ai điếu, kính chào quí hữu an giấc trăm năm, ta về tấc dạ bồi hồi....

HỒ-NGỌC GIỎI

Ancien élève du C. S. B.

de l'Ecole primaire

Soctrang

MỘT TIỆC RẤT LONG-TRỌNG

Hà tiên. — Vừa được tin ông phán Lê-minh-Tâm tự là Phước-Chí đắc lịnh đổi về Tòa nại Thượng thơ, ông Thơ toán Nguyễn văn Ngàn liền mời quí ông quí thầy các ty các sở mở tiệc tiễn ông.

Nhà hàng Bang-ga-Lu Hatiên tuy xa chân thành mặc dầu, chớ bữa đó các ông các thầy đều có đủ mặt, có hơn 30 chỗ ăn. Nhà hàng dọn dẹp rất trang hoàng.

Khi dùng rượu khai vị rồi lối 6 giờ rưỡi, thì ông Thơ toán Ngàn thỉnh các ông các thầy nhập tiệc, món ăn rất ngon, song nội tiệc ai cũng có sắc buồn một chút là vì thấy ông phán Tâm là một người tánh-tình vui-vẻ, chẳng biết kiêu-căng với ai tất cả, dầu nhỏ, lớn, sang, hèn gì Ngài cũng vui lòng chuyện vãn mau-mắn lắm lại là người hiền lương, đổi lại Hatiên gần trót 1 năm ai ai cũng mến đức, từ lớn chí nhỏ thấy tánh tình Ngài ở ai ai cũng mến lắm. Người ăn nói chơn-chất, trượng nghĩa khinh tài. Nên thừa dịp nầy tôi là người nhỏ hèn tuy không có dự tiệc chớ cũng có mặt tại chỗ ấy, trước là đến đưa ngài sau tỏ lòng triều mến.

Khi vừa nhập tiệc thì có tài-tử trổi nhiều khúc, lúc mãn tiệc thì quan Phủ Huỳnh-đại-Nhơn chủ quận Châu-thành đứng dậy tỏ lời triều mến bằng tiếng lang sa, ai ai nội tiệc cũng động lòng. Dứt lời rồi ông Phán Tâm cũng có lời cám tạ lại. Vừa dứt lời thì hết thảy đều vỗ tay như pháo nổ.

Trời bữa đó mưa dầm nên phân tay nhau trở về nhà thì coi lại đồng hồ đã đổ mười giờ đúng.

Sáng bữa sau ông phán Tâm cùng lịnh Phu nhơn lên xe về Saigon thì nào Mấy Ông, Mấy Bà, Mấy Thầy, Mấy Cô đến đưa rất đông.

Tôi cúi xin ông Tâm nhậm tất thành tôi kính dưng đây.

Một người có đến xem tiệc bái.

Nguyễn trung Tình

Yết thị đấu giá

PROVINCE DE THUDAUMOT

BUDGET COMMUNAL

Construction d'une Maison commune à Binhnhâm.

AVIS D'ADJUDICATION

Le *vingt cinq Septembre 1925 à neuf heures du matin* à l'Inspection de Thudaumot en la salle des Adjudications, il sera procédé en séance publique à l'ouverture des plis contenant soumission pour exécution des travaux de construction d'une maison commune à Binhnhâm.

L'importance des travaux est évaluée à la somme QUATRE MILLE DEUX CENT PIASTRES (4200 $00)

Le dossier d'adjudication et le modèle de soumission sont déposés au 4è Bureau du Gouvernement à Saigon et aux Bureaux de l'Inspection de Thudaumot où le public pourra en prendre connaissance tous les jours exceptés les dimanches et jours fériés.

Les soumissionnaires indiqueront dans leur soumission dont modèle est donné au cahier des charges, le pourcentage en plus ou en moins qu'ils comptent faire sur les prix de la série officielle des Travaux Publics de 1911 servant de base pour le règlement des travaux.

Thudaumot, le 1er Août 1925

L'Administrateur,

Signé: *ILLISIBLE.*

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHÌ BẰNG CẤP TỐT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco-indigènes), Bổn trường chọn đi thi 30 trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Chắc, Cầnthơ
Huỳnh cg. Hien, Baria,
Huỳnh v. Louis, Giadinh
Ng. v. Tri, Baria,
Ng. tấn Lợi, Soctrang,
T. quốc Hải, Rachgia,
Ngô Lõi, Mytho,
Ng. v. Giỏi, Pnompenh,
H. v. Thanh, Baria,
H. v. Khiêm, Baria
Ngô Tô, Mytho
Ng. v. Xởi, Saigon
Ng. v. Nhung »
Ph v. Lý, Nhatrang
Thái v. Hơn, Saigon
Lê v. Cung, Sadec
H. v. Hiệp, T.-d.-m
B. v. Thắng, Longx
Lê v. Cở, Sadec,
T. v. Sáo, Soctrang
Ng. v. Quyền, Rachg.

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn trường cho mà biết.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Nhơn vì ông Trần-quang-Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn văn-Ngọc* dit *Chín-Tùng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa san phòng vì lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bồi đều dễ sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục-châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đội ơn vô cùng.

chủ nhơn

LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU

202 d'Espagne Saigon

kính thỉnh

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải - lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết - Liễu lương duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc hật rẻ quá.

Vậy ai à người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nẻo vạy, thì đừng có tiếc 0 $ 50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? ký-giả đây dám hỏi.

Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne Tại chợ mới Saigon

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ:

Giày dép Bắc-kỳ

Đèn điển bỏ túi, và xách đi rọi.

Piles tại lò bên Tây mới gởi qua thật tốt.

Mền nỉ trắng và đồ thật lông trừu nhiều thứ.

Áo mưa và gabardine đủ cỡ.

Khuôn đồ bình, đồng hồ, đồ aluminium.

Ghế Thonet và các đồ tạp hoá v. v..

Giày dép thì có tiệm đóng tại Hà-nội, còn đồ tây thì mua thẳng các lò bên Pháp quốc, nên bán giá nhẹ.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU

Số nhà 33bis, 35, 37, 39

đường Amiral Dupré Saigon

RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH

RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIÊU-HÓA

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỹ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỹ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU-NAM-VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là : Máy hát từ 25$ sắp lên, dĩa hát, đèn đứng cẩm thạch, từ 8$ sắp lên 25$, thùng nickel từ 1$, 5$ tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 2$ thứ 30$, đèn nơi chong treo 20$; kiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 0$60. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 2$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng hồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim [illegible] bảo lãnh 8 năm, chạy 8 ngày : 5$. Đồng hồ coi ban đêm được : 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 6$. lưới may mùng, thước [illegible] dùng đồ 1m40 : 1$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước. nón nỉ bìa nhỏ từ 7$ tới 1$10, bìa lớn từ 1$50, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tào tây theo giá chợ.

Thơ gởi thì để cho : PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công ti ược-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

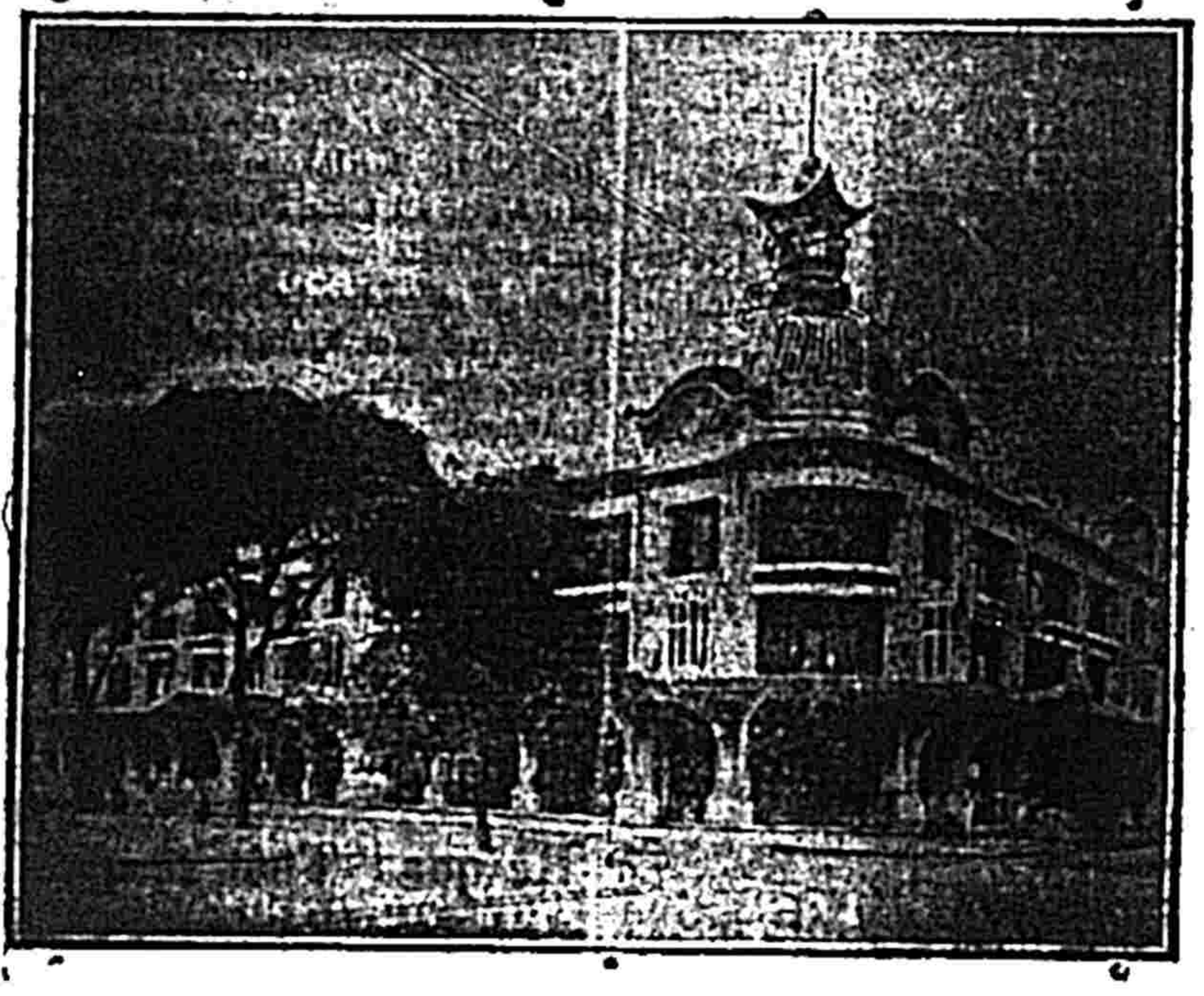

Từ bữa thứ ba 1er Septembre cho đến thứ bảy 12 tây

Bán đồ quãng-cáo rất nhiều

Đồ dầu thơm, đồ vàng bạc, đồng hồ, giấy-má, đồ sắt, đồ vệ sanh
đồ nhôm, dao đủ thứ và đồ loại kim, đồ chai, đèn, súng-ống
đồ hút thuốc, đồ chơi, bàn tủ, nón mủ đàn ông và đàn bà
Thợ may
Hạ giá đồ vật thực

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điển-tín : MAGCHARNER — Dây thép nói: Nói lại sở quản-lý số 140; Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIÁO-YẾN Phạm-văn-Hiền prop.

106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiênovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tàu buồm nacre Récl.	3$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ d hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 60	Hộp dựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0 58	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 60	Hộp dồ thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 80	Vase luôn dích bầu 0,60	2 40	Faux col 0,20 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à nouer 0,60 à	1 20
Coupe dồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Dĩa dồ bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Ban carafe taillé	2 80	Đồng hồ car. wea. 6 g. 6[illegible]	65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 1$30, 2$80,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp dựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén dựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bồ câu	9 50	Vase miệng tum	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xỉa nha đủ thứ 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 80	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 95	Legumier dồ cơm 0,75 à	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 60	Chaîne montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bóm con nít 0$60 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 03	Áo quần matelot có sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg dựng R.	0 75	Áo quần matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick. paysage	5 00	Áo quần filette broderie	2 50
Phấn d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàng velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàng laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2m20x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YẾN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm in đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yến, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh kỳ tàu nầy 0$40 và 0$30, cục giáo 0$35 và 0$28

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi [illegible] làm khoe khoang, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết lòng niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và kim, đủ kiểu, máy thiệt tốt, và có trữ dĩa hát cải lương nhiều bài hay. Cũng có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thiệt nhẹ thiệt khéo và «FORME ANGLAISE» thiệt chắc thiệt bền, có những đồ bằng pha lý như bàn đựng [illegible] ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, bọng Huê kỳ, [illegible], có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và [illegible], chạy rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «CÔNG CỌP» là thứ giày của hãng *Michaud* bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đồ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ mà thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghinh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngang Chợmới Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bàn của khách-trú xưa nay. Bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille. Á không khi nào [illegible]

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc [illegible] chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh [illegible] hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì [illegible] vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp phần cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique
de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lareynière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ
et de
DACTYLOGRAPHIE

NGUYỄN-VĂN-MÙI

10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dĩ Thái-sơn-qua

DENTISTE

ANNAM TRỒNG RĂNG

110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợmới Saigon

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

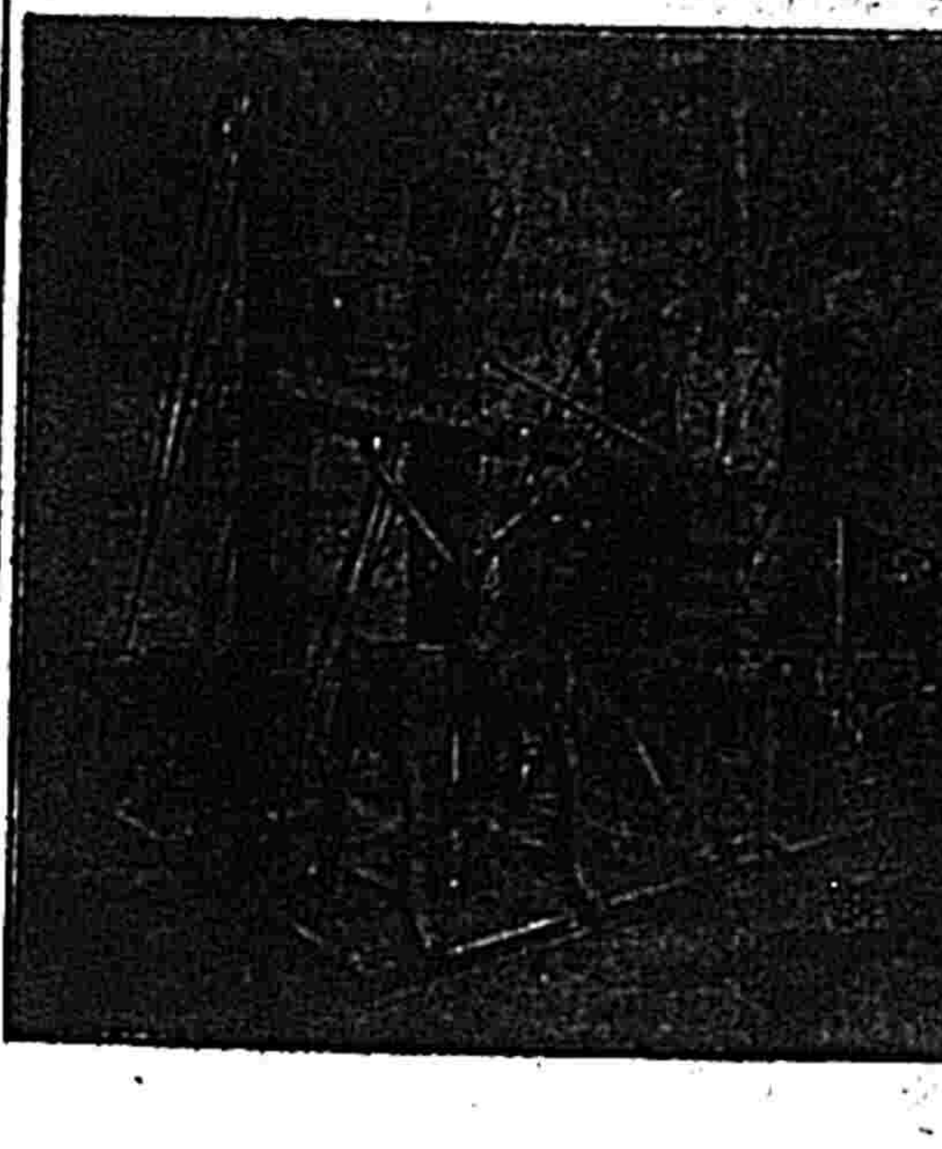

[illegible] MÁY XAY LÚA GẠO Đã ráp [illegible] cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 300 tấn ở cõi Đông-Pháp. [illegible]

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN — EMERIS — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

Gọi tướng người có tiếng

Trần-kiêm Tiền tiên-sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục-tỉnh mới và có lời kính cáo chư quí vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cũng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận chẳng một lời dụn nịnh. Xin chư quí vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì biết rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo ôn bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lầm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tỏ vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM — LE-VAN-BEN — CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Cuộc xổ số

CỦA TƯƠNGTẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày, (5 Juin của quan NguyênSoái Namkỳ bàn trị-sự các hội Tươngtế được tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến thiện.

Địnhgiá mỗi số là *một đồng bạc*

CÁC SỐ TRÚNG

1	số trúng	10.000$00	»	10.000$00
1	»	4.000 00	»	4.000 00
2	»	2.000 00	»	4.000 00
8	»	1.000 00	»	8.000 00
10	»	500 00	»	5.000 00
50	»	100 00	»	5.000 00
80	»	50 00	»	4.000 00
200	»	20 00	»	4.000 00
352				44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 số số xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục tỉnh hôm nay. Vậy đồng bang ta nếu a muốn thử thời vận coi đỏ hay đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm

---

Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có vẽ họa đồ động làm phòng ngủ, nên phòng vì mỗi căng mỗi phòng rộng lớn tinh khiết theo cách vệ sanh : giường mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh hảo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiểu đều có máy nước chạy.

Kính mời quí ông quí bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LẦU tại đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngang gare xe điện khí chợ mới Saigon mà nghỉ thử một lần thì rõ lời tôi bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh : LÊ-VĂN-LỘC.

Tiểu-thuyết

MŨI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả : NAM-KIỀU

HỒI THỨ VIII

Qua Hàng-châu cậu cháu đoàn-viên

(Tiếp theo)

Chủ nhà nghe nói, nổi giận mắng rằng : thằng chó điếm nào ở đâu mà dám to gan quá ! Nó không biết ông là ai à ? Nói đoạn, xăm xăm bước lên trên lầu, hét to lên rằng : thằng nào ở đâu lại mà hoành-hành đó ? Có giỏi thì ra đây ! Nẫn-Loan nghe tiếng, biết là anh chàng mặt chằm uống rượu bàn nãy, liền nhảy bổ ra, hét to lên rằng : tao sợ gì mầy mà chẳng dám ra ! Đoạn xấn sả lại, nhắm vào mặt anh mặt chằm đánh mạnh một cái, anh mặt chằm tránh khỏi, rồi nhảy vọt lên, đá ngay vào mặt Nẫn-Loan. Nẫn-Loan cũng nghiêng đầu tránh khỏi, giơ tay nhắm ngay đầu anh mặt chằm đánh xuống một cái, anh mặt chằm té nhào. Nẫn-Loan đang chực sấn lại thoi cho một chập nữa, thì thấy anh mặt chằm khoát tay bảo rằng : khoan đã ! Khoan đã ! Tiểu đệ thật lỗi có tội, đại-huynh có quả là người ở Lạc dương không ? Nẫn-Loan bèn dừng tay lại, anh mặt chằm tủm-tỉm cười nói rằng : xin mời đại-huynh ra phía sau cho đệ hỏi chuyện.

Nẫn-Loan nói : anh dụ tôi ra đằng sau, để anh kêu thêm người đánh giúp phải không ? Nếu có thế tôi cũng không sợ.

— Có lẽ nào thế ! Nói đoạn, dắc Nẫn-Loan đi đến một cái phòng rộng-rãi, trong có bày nhiều đồ binh-khí. anh mặt chằm thay áo ra rồi cùng Nẫn-Loan thi-lễ, đoạn hỏi rằng : đại-huynh tôn tánh đại-danh là gì ? Xin cho tiểu-đệ được biết.

Nẫn-Loan nói : tôi là một người dân ở Lạc-dương họ Nẫn tên Loan, tên chữ là Cảng-Phượng.

— Té ra đại-huynh là Mạnh-thường-Quân, vậy mà đệ không biết, xin thứ tội cho.

— Túc hạ họ-tên là gì ? Cũng nên cho tôi biết.

— Tiểu-đệ họ Trần tên Lôi, tên chữ là Nghê-Hà, người ở phủ Đông-xương tỉnh *Sơn*-đông, nhơn người ta thấy tiểu-đệ là một thằng thô-tục, nên tặng cho cái danh-hiệu là Thái-tuế. Chẳng hay đại-huynh ngày nay tới đây có việc gì ?

— Tôi vì cha-mẹ mất sớm, nhà cửa tiêu-điều, tháng trước cậu tôi ở đây sai người lại kêu tôi, nên nay tôi lại đây.

— Chẳng hay lịnh cửu là ai đó ?

— Cậu tôi trước làm quan Kinh-lược đại Nguyên-soái, sau cáo lão về nghỉ ở nhà.

— Có phải là Ngô la-Hớn đại-nhơn *đây* không?

— Chính phải.

— Tiểu-đệ lâu nay vẫn thường nghe tiếng, song chưa được bái-kiến lần nào. Nay may gặp đại-huynh ở đây, thật lấy làm hân-hạnh lắm. Nói đoạn, kêu bồi bưng cơm rượu đem lên, hai người đối ẩm, rất là vui-vẻ, đoạn cùng nhau tỏ-bày tâm sự, nói rồi lại nói lời chưa hết lời ! ...

Sáng hôm sau, Nẫn-Loan thức dậy, cùng Trần-Lôi từ-biệt, hỏi thăm đến Ngô-phủ. Khi tới nơi, thì thấy nhà cửa nguy-nga, lâu-đài chót-vót, trước cửa thấy đứng đến hơn 10 người lực-sĩ, đang cùng nhau bàn chuyện. Nẫn-Loan bèn chạy lại hỏi : chẳng hay có phải nhà quan lớn Ngô ở trong nầy không ? Gia-đinh đáp : chính phải, nhưng ông muốn hỏi gì ?

— Nhờ các ngươi vào thông-báo cho một tiếng, ta là người ở Lạc-dương xin vào bái-kiến. Trong đám gia-đinh có một ông già, vẫn biết Nẫn-sanh là cháu ngoại Ngô-đại-nhơn, song chưa gặp mặt lần nào, nay nghe thấy nói, liền sực nghĩ ra mà hỏi rằng : ngài có phải là Nẫn-Công-tử ở Lạc-dương đây không ?

— Phải. Các gia-đinh thấy vậy, đều quì xuống nói rằng : chúng tôi không biết Công-tử đến, xin thứ tội.

— Lạ thì không biết, chớ có việc gì mà tội lỗi ! Bọn gia đinh bèn mời Nẫn-sanh ngồi chơi ngoài hiên, rồi vào báo cho quan Ngô-Kinh-lược biết, một lát thấy ra nói rằng : quan lớn tôi mời Công tử vào nhà sau nói chuyện, — Nẫn-sanh liền theo vào, thấy hai ông bà Ngô công đang ngồi trên ván, bèn sụp lạy nói rằng : cậu-mợ ngồi trên, cháu xin bái kiến ! Ngô-công vội-vàng lấy hai tay đỡ dậy mà nói rằng : cháu đi đường khó-nhọc, hãy yên nghỉ, chờ người nhà cả, cần gì phải lễ-cách làm chi ! — Ngô phu-nhơn cũng nói : mấy năm nay không gặp cháu, mà bây giờ đã bây lớn rồi ! Đoạn Nẫn-sanh lại cùng em gái là Tiểu-thơ con quan Ngô Kinh-lược làm lễ, rồi ngồi xuống nói rằng : cháu từ khi cha-mẹ mất đi, cửa nhà không được như trước, nên không lại hỏi thăm cậu-mợ được, xin cậu-mợ tha tội cho. — Phu-nhơn nói : từ khi mẹ cháu mất đi, vợ chồng cậu ngày tưởng đêm mong, đến bây giờ mới thấy cháu đến, cháu đã đến đây thì cứ ở đây, đừng có về nữa. Huống chi cậu-mợ nay tuổi đã già, mà không có con trai, vậy thì cháu cũng như con ruột, cháu nên ở đây mà trau-dồi kinh-sử, để cậu mợ có chỗ cậy-trông ! — Nẫn-sanh gật đầu xin vâng lịnh. Phu-nhơn sai người nhà dọn cơm để Nẫn sanh ăn, rồi sửa-soạn một nơi thơ-phòng sạch sẽ để Nẫn sanh yên nghỉ.

Vợ chồng quan Ngô-Kinh-lược có một người con gái, tên là Nhược-Lan, năm nay 16 tuổi, còn chưa nhận lời nơi nào, cô ta dung mạo đoan-trang. lại thi, ca, từ, phú, gì cũng hơn người vợ chồng Ngô-công nâng như nâng trứng ; hứng như hứng hoa, nên muốn vì con kén rể, để lấy chồng cho đáng tấm chồng, bỏ công trang-điểm má-hồng răng-đen !

Bây giờ Ngô-công đang cùng Nẫn-sanh ngồi nói chuyện tại thơ-phòng, thì thấy người nhà vào báo : có hai vị Công-tử Thường, Liễu lại chơi. Ngô-công bảo mời hai người vào, rồi quay lại nói với Nẫn-sanh rằng : hai người cũng có chút tài năng, vừa đi du học mới về... Nói chưa dứt lời, thì hai người đã bước vào tới cửa, một người đi trước : đầu đội khăn đen ; mình mặc áo lam, chân đi đôi hài, mặt trắng như phấn, tuổi mới độ chừng đôi mươi ; một người đi sau : đầu đội khăn điều, mình mặc áo lam, chân đi đôi hài, nét mặt cũng giống nhau, vừa cười vừa bước vào nói rằng :

(Còn nữa).

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN [illegible] SAU NÀY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Và cái máy sanh huợt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bồi bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu táng âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tinh, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngẩm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thảy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mẳng.

Kỵ ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẨU LÝ TRUNG-HOÀN

Thuốc huờn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, bẩm trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xóc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, bình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm bàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc huờn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc huờn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt láo lựng, tay chơn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhằm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chơn; nhều nhão ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trở, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, nằm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phò nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cứu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chí như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ đổ, khò khè ọc sữa tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một huờn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa huờn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm huờn; uống chứng nào hay chứng nấy.

Kỵ ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo và uống kỵ đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gấm 4 huờn.	.	1$00
» 2 »	. . .	0 60
Hộp cây 4 »	. . .	1 40
» 2 »	. . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 huờn là: 0$50

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hóa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng. — Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp *2* huờn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc dái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu ké, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh dọc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kỵ thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cữ ăn đồ chiên xào, cay nóng nảy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy móc đồ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đồi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Bán các đồ phụ tùng theo kiểu vỏ [illegible] tương và dung chữ.

[illegible] GƯƠNG SẮT

[illegible] ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đã rào mà [illegible] kiểu [illegible] và kiểu thường. [illegible] khóa thiệt chắc.

[illegible] làm đồ thâu lôi (paratonnerre) [illegible] và sửa máy móc xe-hơi, xe [illegible]

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Cũng việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điển từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Carabelli
Đường Kinh-lấp, đường Carabelli
SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm.

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cho tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy [illegible] thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngang rất mát mẻ tại đường Carabelli, trước mặt hãng Lương-Hữu từ số 9 đến số [illegible]

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn tấu.

Xin ghé mắt !!!

TÀI PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN-XẢO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chăm nghe sự chê khen thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ bao tốn rằng sửa lập một cái phòng ngủ hiệu « TÀI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44, và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cũng trả sai vặt (boy) đều dễ khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tài-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bảo xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiêm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F, R. F. D. HIRONDELLE. BEUG SPORT, C. A. F, DIAMANT. ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie. Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiêm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghinh thậm trọng.

Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XẢO dit KHÁ

It được vậy!!

TIỆM NAM CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC BE Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng tho rộng rất cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy sốt sắn dễ sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mỗi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-[illegible]

ĐÈN LỬA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIÊM
206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, chư quí đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạn của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, cho thấy tấn tới trong thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng cảm quí khách.

Vì tình quyến thương càng lâu càng nặng, nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạn của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi hồi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạn của chúng tôi hiệu là:

1º Nam-Thành Khách-Sạn ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23.

2º Nam-Trung-Khách-sạn ở đường Alsace-Lorraine số 103 và 105;

3º Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hậu đãi của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-lý. M. Hiệp.

THI-THƠ

Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
[illegible] ancienne Maison de
Nguyễn-văn-Giao
[illegible] rue Schroeder Saigon

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giao, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiêm thời, những là: trâm, chuyền, xiêm, chuỗi, bông tai, nút áo, vòng đôi, kiềng, neo bộng, neo đặc, đồng chiếc v... v. Đồ thứ theo kiểu kiêm thời cũng như nghề trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn dùng món chi xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
[illegible] rue Schroeder SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente en gros et en détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE

TRẦN-DUY-BÌNH
62, Boulevard Charner :: SAIGON

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm thạch

Duy-Xuân ấn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiệp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà ta khác.

Duy-Xuân ấn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 190[illegible]
Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) [illegible]
Đường mé sông chợ đi ra.

TIỆM NGÁNH CÓ THỨ ĐỦ MÓN

1º Tại Mỹ-Tho đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi; 2º Tại Cần-thơ đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-trú; 3º Tại Trà-vinh đường sắt, ngay Tòa-bố; 4º Tại Rạch-giá đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, vòng, đồ dùng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo tâm khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi hết lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép gởi đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX
ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rổ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 60 tới 800 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu = Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ đồ tập thể thao, đồ để chưng diện trong nhà.

Tiệm dóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiếng, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiếng đèn tây, đồ bày kể xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỡi, chuông đẹp hai tiếng, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngơi, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng bẩm đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngang chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiêm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

[illegible]

Le Gérant [illegible]